

PÉREZ SIQUIER

Col·leccions Fundació Mapfre

KBr
Fundación mapfre

PÉREZ SIQUIER. Col·leccions Fundació Mapfre

Comissària: Eva M. Vives

Dates: Del 26 de febrer al 24 de maig de 2026

Adreça: KBr Fundació Mapfre

Avinguda Litoral, 30 –

08005 Barcelona

Imatges en alta resolució:

<https://www.fundacionmapfre.org/media/IMAGENES-DE-PRENSA-PEREZ-SIQUIER-JPG.zip>

Comunicació Fundació Mapfre

Alejandra Fernández Martínez

690.04.91.12

alejandra@fundacionmapfre.org

Imatge de la portada:

Cádiz, 1980.

Copia posterior, inyección de tinta.

Colecciones Fundación Mapfre

© Pérez Siquier, VEGAP, Barcelona, 2026

DESTACAT

El centre de fotografia KBr de Fundación Mapfre a Barcelona presenta, dins de la programació dedicada als seus fons, l'exposició «PÉREZ SIQUIER. Col·leccions Fundación Mapfre».

Figura essencial en l'escena artística espanyola, Carlos Pérez Siquier (Almeria, 1930-2021) va contribuir a la consolidació de la fotografia com a disciplina professional a Espanya i va deixar una empremta inesborrable en el desenvolupament de la modernitat fotogràfica. Profundament intuïtiu i sempre avançat al seu temps, la seva passió i el seu compromís amb el mitjà fotogràfic van dur-lo a obtenir el Premi Nacional de Fotografia l'any 2003.

BIOGRAFIA

A Carlos Pérez Siquier, la passió per la fotografia se li va despertar a la infantesa, influït pel seu pare, i més tard va formar-se tant de manera autodidacta com a l'Escola d'Arts i Oficis d'Almeria. En aquells anys inicials, va alternar la fotografia amb la seva feina al Banc de Santander, on va treballar fins a la jubilació.

L'any 1951 es va convertir en membre de l'Agrupación Fotográfica Almeriense i el 1956 va fundar, juntament amb José María Artero, el grup AFAL. També va ser redactor principal de la seva revista, que es va convertir en un fòrum essencial per als fotògrafs més innovadors del país. En aquell període va començar a documentar la vida al barri almerienc de La Chanca, un treball que va marcar profundament la seva carrera.

Durant els anys seixanta i setanta, Pérez Siquier va alternar la seva tasca com a fotògraf independent —col·laborant amb el Ministeri d'Informació i Turisme i creant cartells i campanyes— amb una participació activa en exposicions nacionals i internacionals. La sèrie «La platja», que va iniciar a principis dels anys setanta i en la qual va reflectir la transformació de la societat espanyola i l'auge del turisme, va suposar un gir radical en el seu llenguatge mitjançant l'ús del color i un acostament a l'estètica pop.

Al llarg de les dècades de 1980 i 1990, el seu treball va ser cada vegada més reconegut dins i fora d'Espanya. Durant la seva vida, van concedir-li diversos guardons, com ara la Medalla d'Andalusia i el Premi Nacional de Fotografia, tots dos

el 2003, i la seva obra va ser objecte de retrospectives i homenatges. La sèrie «La Chanca», com també «La platja», ja esmentada, van convertir-se en referents dins de la història de la fotografia espanyola. Les seves darreres sèries —«Troballes» i «La Briseña»—, de caràcter més intimista, retraten paisatges i interiors que conviden al silenci i al recolliment a través d'una mirada més serena.

En els primers anys del segle XXI va continuar participant en exposicions, publicant llibres i fent donació de fons i arxius rellevants a institucions culturals. El Centro Pérez Siquier, inaugurat a Olula del Río l'any 2017, i la donació del seu arxiu a la Fundación de Arte Ibáñez Cosentino van consolidar el seu llegat. Després de la seva mort, l'any 2021, la seva figura ha estat objecte de grans retrospectives que va confirmar el seu lloc com un dels grans renovadors de la fotografia a Espanya i com un testimoni essencial de la transformació social i cultural del país al segle XX. Després de la seva mort, l'any 2021, la seva figura ha estat objecte de grans retrospectives que han confirmat el seu lloc com un dels grans renovadors de la fotografia a Espanya i com un testimoni essencial de la transformació social i cultural del país al segle XX.

L'EXPOSICIÓ

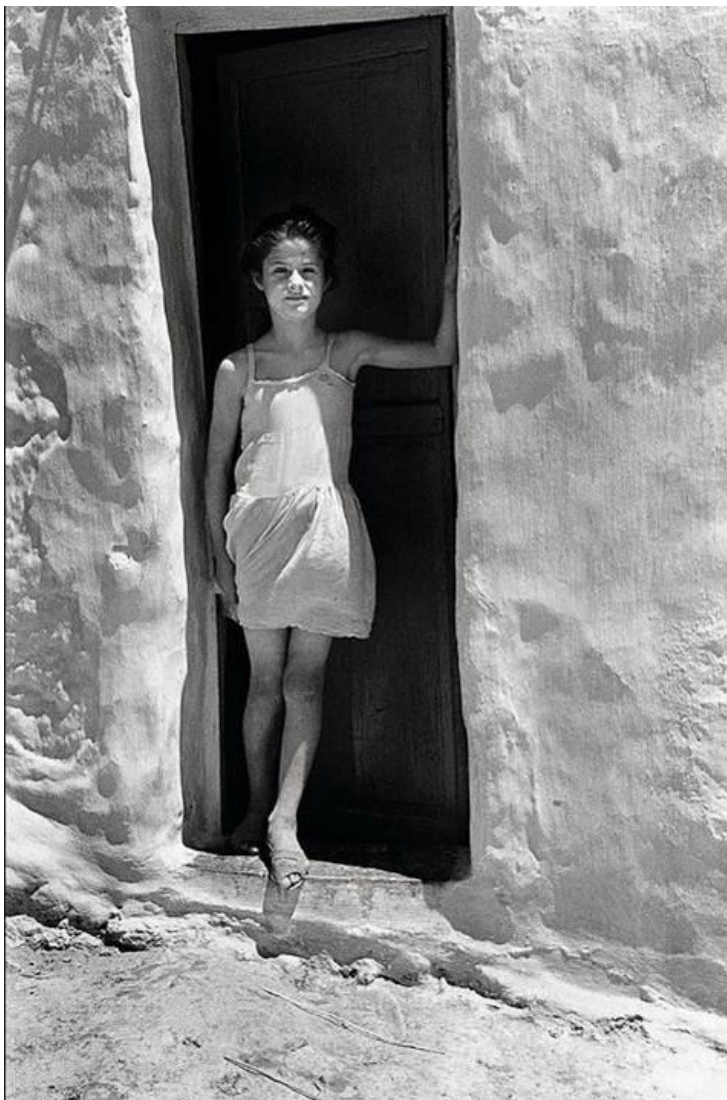
L'any 2007, Fundación Mapfre va iniciar una col·lecció de fotografia artística centrada en obres inscrites en la tradició documental, des del seu naixement i tot al llarg del segle xx. Dins d'aquest marc, el 2022 la institució va sumar a aquesta col·lecció una selecció rellevant de treballs procedents del llegat de Carlos Pérez Siquier (Almeria, 1930-2021), un artista fonamental en la història de la fotografia espanyola.

Pérez Siquier va residir tota la vida a Almeria, la seva ciutat natal. Des d'aquesta província, llunyana i abandonada fins a l'arribada del turisme als anys seixanta, i durant més de sis dècades, va construir una obra lliure, profundament moderna, compromesa i poètica, al marge de les modes i dels convencionalismes que imposaven els grans centres de producció com Barcelona o Madrid. Amb el seu treball, no solament va avançar-se en determinats moments al relat que anava escrivint juntament amb els seus coetanis, sinó que també va contribuir a l'evolució i l'especialització del mitjà fotogràfic en un país que estava immers en els estralls de la postguerra.

El recorregut expositiu, format per una àmplia mostra dels fons de Pérez Siquier que conserva Fundación Mapfre, inclou imatges d'algunes de les seves sèries més emblemàtiques, com «La Chanca», «Informalismes», «La platja», «Trampes per a incauts», «Troballes» o «La Briseña». La selecció que avui presentem vol atenuar els inconvenients que va ocasionar la clausura anticipada —tan sols tres setmanes després de la inauguració, arran de la crisi sanitària causada per la pandèmia de la COVID-19— de la gran retrospectiva que vam dedicar a l'autor en aquesta mateixa ciutat fa cinc anys. Retem així homenatge a un fotògraf amb una mirada única que, al llarg de la seva trajectòria, va captar moments, emocions i realitats amb una sensibilitat excepcional. A més de celebrar la seva obra, aquesta mostra vol reconèixer la contribució de Pérez Siquier al patrimoni visual i cultural d'una determinada època, ja que les seves imatges mereixen ser compartides, admirades i recordades per la seva força i sensibilitat. Aquesta exposició és un acte de reconeixement i de gratitud pel seu llegat.

LA CHANCA, 1956-1962

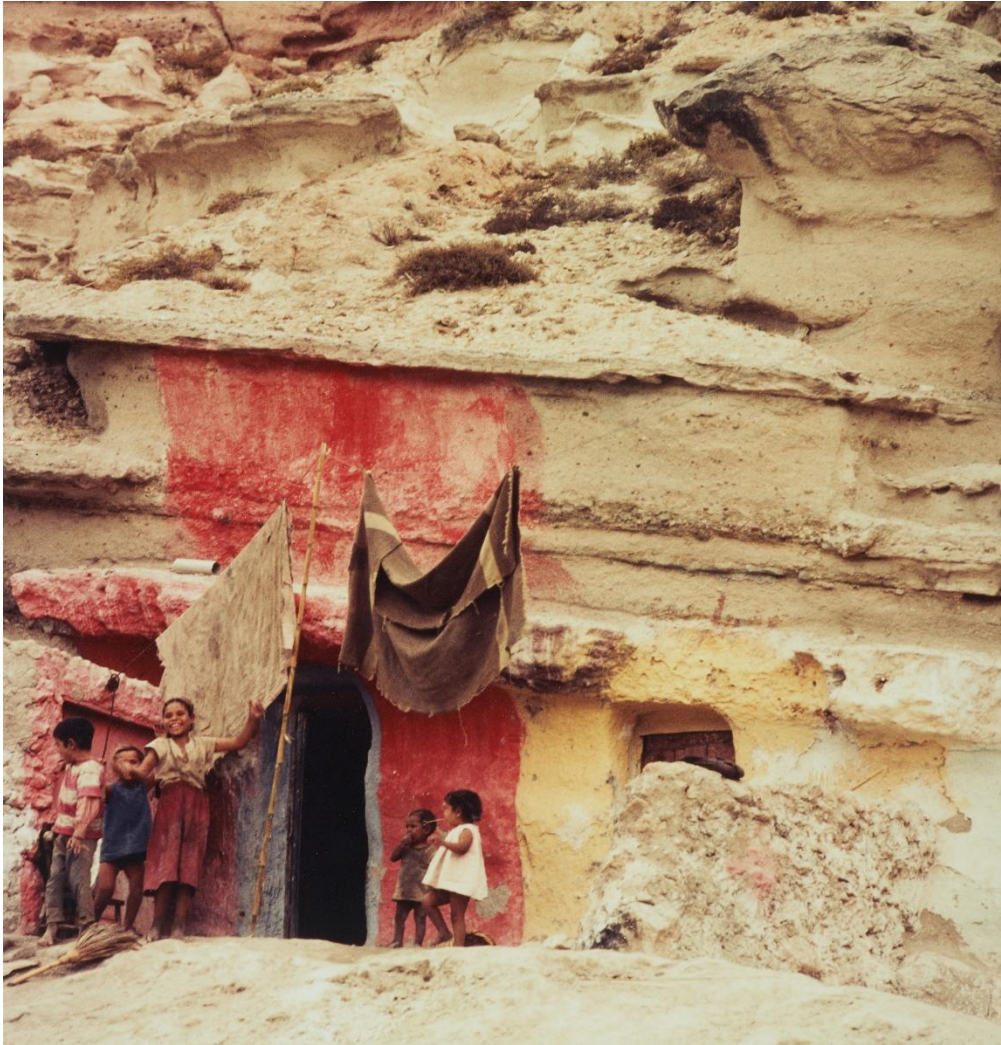
Influïda pel neorealisme i definida per l'autor mateix com un «reportatge pur», la sèrie «La Chanca» es construeix al llarg de diversos anys de visites regulars a aquest barri suburbial de la ciutat d'Almeria, en què el fotògraf s'integra com a observador respectuós i com a còmplice de la vida quotidiana. Lluny d'un tractament paternalista o sensacionalista, Pérez Siquier retrata la dignitat d'aquesta comunitat marcada pel subdesenvolupament, els bombardeigs i la pobresa, però també per la resistència, l'alegria i la identitat compartida. La sèrie es converteix en el testimoni d'una Espanya oblidada i en una lliçó de com una mirada d'igual a igual pot retornar la dignitat als menys afavorits.

La Chanca, Almería, 1957.
Copia posterior, plata en gelatina.
Colecciones Fundación Mapfre
© Pérez Siquier, VEGAP, Barcelona, 2026

LA CHANCA EN COLOR, 1962-1965

El 1962, Pérez Siquier torna a La Chanca i aquesta vegada la capta en color. En aquest grup de fotografies, l'artista no retrata els veïns del barri de la mateixa manera que gairebé deu anys abans. Se centra, en canvi, en el paisatge i la geologia: en els colors de les roques, de les cabanes, de la roba estesa al sol, també en les escletxes i els esvorancs de les parets emblanquinades. Aquestes imatges anticipen l'interès de Pérez Siquier pel color com a eina narrativa, que més endavant va desenvolupar en sèries com «Informalismes» o «La platja».

La Chanca, Almería, 1965.

Impresión cromogénica sobre papel fotográfico Fujichrome.

Colecciones Fundación Mapfre

© Pérez Siquier, VEGAP, Barcelona, 2026

INFORMALISMES, 1965

A «Informalismes», Carlos Pérez Siquier abandona la figura humana per centrar la mirada en les superfícies dels murs de La Chanca. Aquestes imatges en color plasmen la superposició de capes de pintura, cartells i textures que els seus habitants han anat dipositant-hi al llarg del temps. La tria del color com a eina expressiva situa l'artista en diàleg amb les poètiques de l'informalisme pictòric que van dominar l'art espanyol als anys seixanta. El mur es converteix en el protagonista i en una reivindicació de l'objecte i de l'espai urbà com a elements carregats de significat, capaços de narrar la transformació social i cultural d'una Espanya en transició.

10. S/T, 1975.

Copia posterior, inyección de tinta.

Colecciones Fundación Mapfre

© Pérez Siquier, VEGAP, Barcelona, 2026

LA PLATJA, 1972-1980

«La platja» retrata l'estiueig popular a les costes d'Almeria durant els anys seixanta, en plena efervescència del turisme de masses. El color, a més de ser un recurs estètic, es converteix en un vehicle narratiu que potencia el contrast entre tradició i modernitat, entre el que és local i el que és global. Els gestos espontanis i les poses despreocupades, els banyadors llampants, els accessoris de platja, el maquillatge o l'oli bronzeador sobre els cossos torrats al sol configuren un retrat coral d'una Espanya en plena transformació social i que es comença a obrir al turisme, al consum i a l'oci. La sèrie és també una reivindicació de la fotografia en color com a mitjà

artístic, en un moment en què els cercles acadèmics espanyols la menystenien, i estableix connexions amb el llenguatge visual de l'art contemporani internacional.

Almería, 1973.

Copia posterior, inyección de tinta.

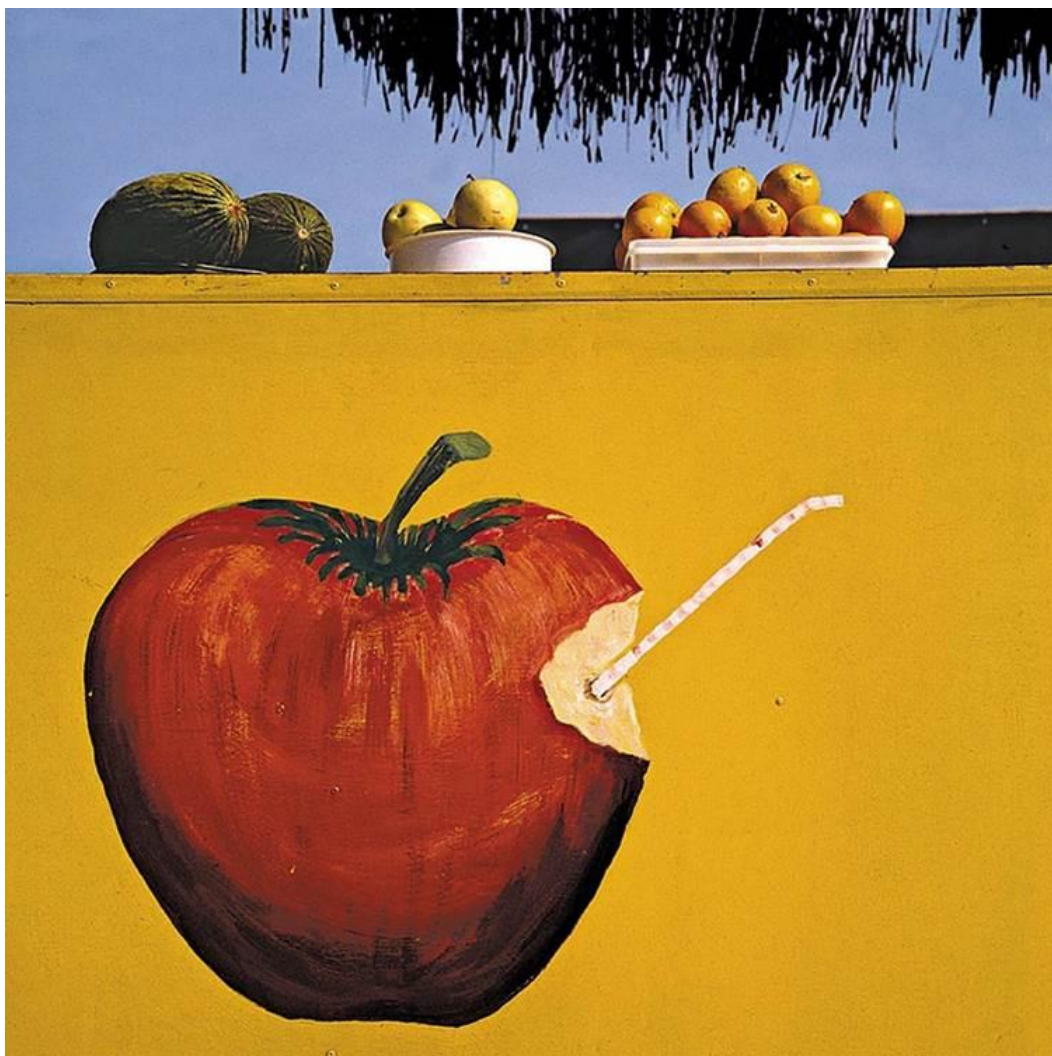
50x50 cm

Colecciones Fundación Mapfre

© Pérez Siquier, VEGAP, Barcelona, 2026

TRAMPES PER A INCAUTS, 1980-1992

La sèrie «Trampes per a incauts» culmina l'exploració del paisatge urbà i social de Carlos Pérez Siquier. Amb una mirada crítica, lúdica i profundament estètica, el fotògraf se centra ara en els objectes, els símbols i els escenaris que la societat de consum ha deixat enrere: para-sols amb escenes de cinema, ninots gegants de fira o façanes decorades amb elements *kitsch*, entre altres. Aquestes imatges, carregades d'humor i d'ambigüitat, ens conviden a qüestionar la realitat aparent. El que sembla quotidià es transforma, mitjançant l'enquadrament i la perspectiva, en una escena fantàstica o absurda. És la mirada més pop de la trajectòria de Pérez Siquier, una mirada que transforma la vulgaritat en art i la trivialitat en símbol.

Marbella, 1983.

Copia posterior, inyección de tinta.

50x50 cm

Colecciones Fundación Mapfre

© Pérez Siquier, VEGAP, Barcelona, 2026

TROBALLES, 2002

Les imatges que formen «Troballes» marquen un punt d'inflexió en el treball de l'artista, que s'endinsa definitivament en una producció més introspectiva en què plasma la poètica de l'entorn. Són escenes aparentment banals que es transformen en moments de revelació estètica i que conviden a mirar amb uns altres ulls el que sol passar desapercebut. La sèrie es desenvolupa en enclavaments del litoral almerienc, com el cap de Gata o Roquetas de Mar, on el fotògraf troba una geografia propícia per al joc visual i la metàfora. El color, sempre protagonista en la seva obra des dels anys seixanta, assoleix aquí una dimensió lírica i vehicula emoció i sentit.

LA BRISEÑA, 2015-2017

Aquesta sèrie és l'epíleg poètic de la trajectòria de Carlos Pérez Siquier, amb fotografies íntimes i reflexives que fa en els darrers anys de la seva vida, quan es replega cap a l'interior del seu *cortijo* de Benahadux, Almeria. Anomenat «La Briseña» per la brisa marina que arriba fins a la porta, es converteix en escenari i protagonista d'una mirada que busca l'essencial i l'espiritual. Les imatges, de petit format i en color, capten objectes quotidians, racons domèstics i jocs de llum sobre parets encalcinades. La Briseña és, segons les paraules del mateix autor, «el retir ideal per enfrontar-me a un paisatge auster, d'espais oberts a la mirada», on la fotografia es converteix en meditació i llegat.

CATÀLEG

El catàleg que acompanya l'exposició inclou textos dels dos comissaris, Carlos Gollonet, conservador en cap de Fotografia de Fundación MAPFRE, i Carlos Martín, comissari independent, a més d'una conversa amb el fotògraf dirigida per la historiadora de la fotografia Laura Terré i un assaig de Juan Goytisolo, que després de visitar La Chanca el 1956, va publicar a França la seva novel·la homònima el 1962, que no es va poder llegir a Espanya fins al 1983 a causa de la censura imposada per la dictadura.

Fundación Mapfre ha publicat tres edicions del catàleg: en castellà, català i anglès.

COL·LEGIS I FAMÍLIES

En un món envaït pels estímuls visuals, en què diàriament rebem i creem constantment imatges, el programa Quan la Fotografia és Art està concebut per dotar nens i joves d'un senzill però sòlid conjunt de coneixements amb què:

- Reconèixer la múltiple naturalesa de la imatge
- Assimilar els conceptes bàsics per identificar-ne i apreciar-ne els valors artístics.
- Utilitzar la fotografia com a eina per expressar –i compartir– emocions i idees.
- Proporcionar les nocions essencials per analitzar el sentit de les imatges i poder així desenvolupar-se amb criteri a l'hora de rebre-les i generar-les.

INFORMACIÓ PRÀCTICA

KBr Fundación Mapfre

Avinguda Litoral, 30 – 08005 Barcelona

infokbr@fundacionmapfre.org

Telf: +34 93 272 31 80

Facebook -fundacionmapfrecultura

Instagram- @kbrfmapfre

X- @kbrfmapfre

Horari general:

Dilluns (excepte festius): Tancat

1 octubre – 31 març:

Dimarts a diumenges (i festius): 11.00 – 19.00 h

1 abril – 30 setembre:

Dimarts a diumenges (i festius): 11.00 – 20.00 h

Últim accés: 30 minuts abans del tancament

Entrades

General: 5 € Reduïda: 3 €

Gratuïta: dimarts (excepte festius)

Audioguies

Disponibles en espanyol, català i anglès. Format en línia, accessible a través del mòbil sense descàrregues ni instal·lacions.

Inclusa en l'entrada individual. Més informació en la secció «Entrades».

Visita comentada (servei de mediació)

Fins al 31 de març

Dimecres i dijous: 16–19 h

Divendres i dissabtes: 12–14 h, 16–19 h

Diumenges i festius: 12–14 h

A partir de l'1 d'abril

Dimecres i dijous: 17–20 h

Divendres i dissabtes: 12–14 h, 17–20 h

Diumenges i festius: 12–14 h